RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 9 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0838 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0370-A

Verzoekende partij de nv HOCKE

vertegenwoordigd door advocaat John TOURY met woonplaatskeuze

op het kantoor te 1800 Vilvoorde, Jean Baptiste Nowélei 13

Verwerende partij de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van

het Departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Vlaams-Brabant

vertegenwoordigd door advocaat Marc VAN BEVER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1853 Grimbergen, Jozef Van

Elewijckstraat 59

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 8 februari 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 26 november 2013.

De verwerende partij heeft aan het Agentschap Wegen en Verkeer, hierna de aanvrager genoemd, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het de herinrichting van de Woluwelaan complex R0/E19/R22 op de percelen gelegen te 1830 Machelen, Woluwelaan zn, zonder kadastrale omschrijving.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 maart 2019.

Advocaat John TOURY voert het woord voor de verzoekende partij en advocaat Marc VAN BEVER voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

1

III. FEITEN

1.

De aanvrager dient op 3 september 2013 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de herinrichting Woluwelaan te Machelen tussen de Kerklaan en de Haachtsesteenweg, inclusief het complex R0/E19/R22: deelproject 2". De aanvraag omvat volgende werken:

- Voorbereidende werken: vrijmaken van het bouwterrein, werfinrichting en –beveiliging, grondverbetering, bemaling, rooien van bomen en verwijderen van andere vegetatie, met inbegrip van de opbraak van de bestaande afrit R0-R22 Woluwelaan;
- Herinrichting van het kruispunt ter aansluiting van de verkeerswisselaar R0-R22 op de R22 Woluwelaan (deel 2);
- Herinrichting van de R22 Woluwelaan (primaire weg type II) tussen Kerklaan en Haachtsesteenweg, met inbegrip van de kruispunten met Rampelbergstraat, Warande, Viaductstraat, Nieuwbrugstraat, Beaulieustraat en Budasteenweg;
- Aanleg van een autotunnel (K2) ter aansluiting van de verkeerswisselaar R0-R22 op de R22 Woluwelaan en het kruispunt Woluwelaan-Budasteenweg;
- Aanleg van een aansluitingscomplex voor de toegang en ontsluiting van de Uplace-site via de Woluwelaan, met inbegrip van een boogbrug over de Woluwelaan (K3 - toegang) en een nieuwe autotunnel (K5 – ontsluiting parking);
- Aanleg van nieuwe ontsluitingswegen/ventwegen tussen Woluwelaan-Holstraat, Woluwelaan-Beaulieustraat en Viaductstraat-Rampelbergstraat;
- Aanleg van nieuwe infrastructuur voor openbaar vervoer, met inbegrip van een busbaan langs de Woluwelaan, halteaccommodaties, etc.;
- Aanleg van nieuwe fietspaden, aan weerszijden van de Woluwelaan en met inbegrip van een nieuwe fietserstunnel (K4) onder de aansluiting van de Woluwelaan op de Uplace-site;
- Aanleg en aanpassing van een afwateringssysteem met subsystemen voor ADR, KWS, hemelwater en afvalwater bestaande uit volgende delen: bufferbekkens, grachten, oeverversteviging, inbuizingen, uitstroomconstructies, overstortconstructies, etc.;
- Aanpassingswerken (bv. inspectietoegangen en deksels) en instandhoudingswerken (bv. drianage) aan de Woluwekoker;
- Plaatsen en verplaatsen van openbare verlichting en (tijdelijke) signalisatie;
- Plaatsen en verplaatsen van nutsleidingen en wachtbuizen;
- Aanplanten van nieuwe bomen, gras en andere vegetatie.

De aanvraag ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977, in een zone voor bestaande autosnelwegen, een zone voor bestaande spoorwegen en een zone voor bestaande hoofdverkeerswegen. De aanvraag is gelegen in de buurt van een waterweg, is gelegen of grenzend aan een buffergebied en grenst aan een woongebied.

De aanvraag ligt eveneens binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 16 december 2011. Dit besluit werd door de Raad van State met een arrest van 17 juni 2014 (nummer 227.723) vernietigd, in zoverre het de cluster C3: reconversiegebied Machelen-Vilvoorde betreft.

De Vlaamse regering keurt op 22 januari 2016 een aangepaste versie van cluster C3 van het GRUP VSGB goed. Het projectgebied ligt volgens de aangepaste bestemmingsvoorschriften in cluster C3 "Reconversiegebied Vilvoorde-Machelen" en binnen deze cluster in een "Gebied voor gemengde activiteiten II" (artikel C3.2), met in overdruk "Hoogspanningsleiding" (artikel C0.2).

De Raad van State vernietigt op 22 december 2017 met het arrest nr. 240.302 het besluit van de Vlaamse Regering waarbij het aangepaste GRUP "Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden – cluster C3 reconversiegebied Vilvoorde-Mechelen" definitief werd vastgesteld.

De aanvraag ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Noordelijke ontsluiting van de internationale luchthaven van Zaventem (weg en spoor) met luchthavengebonden regionaal bedrijventerrein in de poort internationale luchthaven Zaventem en infrastructuur voor afvalwaterzuivering Melsbroek', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 10 maart 2006.

De Vlaamse Bouwmeester verleent op 23 augustus 2013 het volgende advies:

"

Uit voorliggende documenten kunnen wij concluderen dat in voldoende mate geantwoord werd op het merendeel van de vragen uit ons schrijven van 09.08.2013. Hieruit besluiten we dat de gestelde randvoorwaarden in voldoende mate in rekening gebracht werden.

Wij menen echter wel dat voorliggend project onvoldoende getuigt van een geïntegreerde aanpak en visie. Er werd voor het geheel van de vier deelopdrachten bijvoorbeeld geen geïntegreerde stuctuurvisie opgemaakt waarbinnen de voorliggende ontsluitings- en infrastructuurwensen voor het reconversiegebied Machelen-Vilvoorde kunnen gerealiseerd worden. Een dergelijke structuurvisie is essentieel om richting te geven ana het gebied op strategisch niveau: het bepaalt de ambities en projectgebonden doelstellingen van de bouwheer, stelt de principes en uitgangspunten van het project scherp en stippelt het traject uit dat de garanties biedt om de concrete ambitie te realiseren.

Indien u als opdrachtgever de noodzaak van een dergelijke structuurvisie mee onderschrijft, bekijken wij graag samen met u op welke manier we deze tot stand kunnen brengen.

..."

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 september 2013 tot en met 14 november 2013, wordt één bezwaarschrift met zes handtekeningen ingediend.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 3 oktober 2013 voorwaardelijk gunstig.

De federale overheidsdienst Mobiliteit, Vervoer en Luchtvaart adviseert op 11 oktober 2013 voorwaardelijk gunstig.

Infrabel adviseert op 18 oktober 2013 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 23 oktober 2013 voorwaardelijk gunstig:

. . .

De werken die in deze stedenbouwkundige aanvraag aangevraagd worden kunnen pas worden uitgevoerd wanneer de stedenbouwkundige aanvraag (ref. 8.00/2/GSA.8048547) met goedgekeurd compensatievoorstel (ref. COMP/13/0103/VB) vergund wordt;

..."

Het agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologisch Patrimonium adviseert op 20 november 2013 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed adviseert op 20 november 2013 ongunstig:

. . . .

De dienst stelt zich de vraag of het niet mogelijk is de fietsverbinding (i.p.v. langs het kasteel Beaulieu te laten lopen) te verleggen naar de Schroonstraat. Deze optie beperkt de impact op de erfgoedwaarde van het kasteel Beaulieu.

Het is positief dat in de aanvraag het materiaalgebruik van het fietspad ter hoogte van het kasteel afgewisseld wordt van cementbetonverharding naar dolomiet. Dit kan de impact van de plannen milderen. Het kasteel van Beaulieu heeft een grote historische en esthetische waarde. Het monument wordt in belangrijke mate beïnvloed door zijn omgeving. De kasteeltuin, opgenomen in de 'inventaris voor historische tuinen en parken', geeft het monument haar historische groene omkadering. De aangevraagde werken hebben een negatieve impact op de erfgoedwaarden van het monument omdat deze het parkdomein ernstig aantasten. Er wordt een groot aantal bomen gekapt, het groenscherm gaat verloren en er wordt een fietspad aangelegd door het parkdomein. Deze verkleining van het parkdomein en de aanleg van bijkomende verhardingen tasten de historische context aan van de kasteelomgeving.

Wat oorspronkelijk de achterzijde van het kasteel was met het bordes wordt hierdoor zeer zichtbaar vanaf de openbare weg. De Woluwelaan zal storend aanwezig zijn vanuit het kasteel en het park.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Machelen adviseert op 21 november 2013 gunstig.

De verwerende partij verleent op 26 november 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

"

De aanvraag strijdt met het geldend voorschrift voor een parkgebeid zoals voorzien in het GRUP VSGB ter hoogte van de overzijde van de Beaulieustraat. Daar wordt de toegangslus aangelegd voor de geplande ontwikkeling "Uplace" (K3) met daarbij onderliggend een fietspad (K4). De weg zal functioneren op lokaal niveau. Aan de noordzijde wordt een zeer klein bufferbekken ingeplant.

. . .

De aanvrager diende hiervoor een gemotiveerd verzoek in: "beschrijvende nota": §3.3: "De overeenstemming en verengibaarheid met de wettelijke en ruimtelijke context is afgetoetst gedurende het doorlopen proces, meer bepaald in het kader van achtereenvolgens de startnota, de projectnota en het latere addendum en het project-MER (zie ook punt 1.2).

Overwegende dat de nieuwe brug K3 louter een wijziging in het bestaande op- en afrittencomplex nr. 5 (afrit R22 Machelen) langs de R0 betreft, waarbij er een extra groenzone (voorzien van bufferbekken) vrijkomt door de verplaatsing van de afrit nr. 5 naar het complex R0xE19, motiveren wij deze werken dan ook als een handeling van algemeen belang die een ruimtelijke beperkte impact hebben, zoals vermeld in artikel 4.4.7, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Zoals voorzien onder art. 3 §2 2^e lid a), komen hiertoe immers volgende werken voor in aanmerking: het wijzigen en uitbreiden van:

a) bestaande of geplande openbare verkeerswegen, met inbegrip van het wijzigen en uitbreiden van bestaande of geplande op- en afrittencomplexen

Het nieuwe bufferbekken binnen deze zone voldoet eveneens aan de voorwaarden van art. 3 §2, 3° lid a), ofte handelingen met betrekking tot bestaande of geplande openbare waterwegen of waterlopen, met inbegrip van de bijbehorende infrastructuur, zoals: a) de aanleg van bufferbekkens met een oppervlakte kleiner dan 1ha."

. . .

Het betreft hier handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben; deze handelingen overschrijden niet de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden.

. . .

Het advies werd grondig geanalyseerd. Voor het ontwerpen van het fietspad werden meerdere alternatieve voorstellen onderzocht, onder andere werd een fietspad via de Schroonstraat overwogen.

Vermits deze weg echter een steil talud kent dat zich verwijdert van de R22 is dit geen oplossing voor een vrijliggend parallel fietspad aan de R22. Daarenboven dient te worden gewezen op het feit dat de huidige situatie waarin het kasteel zich bevindt het gevolg is van de aanleg en verbreding van de Woluwelaan (R22); deze aanleg reduceerde reeds zeer sterk de oppervakte van het kasteelpark.

De aanleg van een fietspad is essentieel voor de ontsluiting van de R22 en de daar geplande ontwikkelingen. Het voorziene fietspad is al een minimale uitvoering waarbij een breder fietspad meer aangewezen was. Hier is echter gekozen voor deze minder brede variant om de impact te beperken. In die zin is de voorliggende variant reeds een compromis tussen de erfgoedwaarden en de ontsluitingsvoorwaarden.

. . .

Samenvattend worden de kunstwerken K2 (tunnel R22 onder spoorlijn Diabolo/aansluiting R0 op R22 en kruispunt Budasteenweg), K4 (fietstunnel paralleg met R22 thv oostelijke helft van burg K3), K9 (pompstation voor de tunnels K2 en K6 (zie deelproject 1)), K3 (brug over R22 ifv ontsluiting Uplace) en K5 (tunnel ifv uitrit Uplace naar zuidelijk gedeelte R22) voorzien.

. . .

De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Bijkomende aandachtspunten in het kader van de doelstellingen en beginselen van het decreet integraal waterbeleid:

- Voor bronbemalingen moet voldaan worden aan de sectorale voorschriften voor subrubriek 53.2 van de indelingslijst van vlarem I (art. 5.53.6.1.1 van Vlarem II);
- De lozing van het bemalingswater dient te gebeuren overeenkomstig art. 6.2.2.1.2
  §5 van Vlarem II;
- De ondergrondse constructie dient te worden uitgevoerd als volledig waterdichte kuip en zonder kunstmatig drainagesysteem;
- De aanleg van riolering moet in overeenstemming zijn met de bepalingen van Vlarem II en de code van goede praktijk voor het ontwerp, de aanleg en het onderhoud van rioleringssystemen;
- De volledig gescheiden aansluiting moet uitgevoerd worden conform art. 6.2.2.1.2
  §3 van Vlarem II.

..

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

. . .

- Functionele inpasbaarheid: het project realiseert een belangrijk deel van de streefbeeldstudie voor de R22 met de aanleg van vrijliggende fietspaden, gedeeltelijke ongelijkgrondse kruisingen voor fietsers en voetgangers, de heraanleg van het knooppunt R22/R0 volgens deze streefbeeldstudie; het vervolledigen van het op- en afrittencomplex R0/E19/R22. De functionele inpassing is dan ook optimaal te noemen.
- Mobiliteitsimpact: de werken kaderen in de streefbeeldvisie voor de R22 evenals voor de R0; de R22 zal rechtstreeks aantakken op de R0 ter hoogte van de Diabolobrug waardoor het streefbeeld om deze R22 te downgraden ten zuiden van de knoop R0/E19/R22 en de diabolobrug kan gerealiseerd worden op langere termijn. De werken voorzien de aanleg van degelijke vrijliggende fietspaden; een busbaan wordt gerealiseerd in de R22 als voorbereiding voor de tram die hier wordt gepland in het kader van de studie inzake de 4 Vlaams-Brabantse Trams. Deze tramverbinding zal de kern van Vilvoorde en de nieuwe GEN-stopplaats Kerlaan verbinden met de luchthaven en Brussel.
- De schaal van voorliggende aanvraag is in overeenstemming met de bestaande toestand die bestaat uit grootschalige infrastructuurvoorzieningen zoals de R0, het begin van de E19 en de Woluwelaan. Aanplantingen worden voorzien voor het ruimere gebied zoals in de voorwaarden opgenomen en zoals deel uitmakend van de parallelle aanvraag met referentie 8.00/2/GSA.804547 voor het eigenlijke open afrittencomplex R0/E19/R22 waarbij de nodige aanplantcompensaties zijn voorzien.
- Ruimtegebruik en bouwdichtheid staat in verhouding tot de omgeving van de R22 en de R0 met het bestaande op- en afrittencomplex E19/R0/R22.
- Visueel-vormelijke elementen
- Cultuurhistorische aspecten: de potentiële erfgoedwaarden in de vorm van het archeologisch patrimoniuem zullen volgens de opgelegde voorwaarden worden bewaakt.
- Het bodemreliëf wordt in feite niet fundamenteel gewijzigd tenzij voor de aanleg van
- Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: het project wenst deze stedelijke omgeving met harde grootschalige infrastructuren veiliger maken door de aanleg van veiligere fietspaden en maximale scheiding van het zachte en harde verkeer.

ALGEMENE CONCLUSIE

Deze stedenbouwkundige vergunningsaanvraag beantwoordt aan de vereisten van de goede ruimtelijke ordening mits naleving van de onder 2° opgenomen voorwaarden.

BIJGEVOLG WORDT 26 november 2013 HET VOLGENDE BESLIST:

De gedelegeerd stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Voorwaarden vanuit Agentschap Onroerend Erfgoed:
  - Voorafgaand aan de realisatie van het project dient in de Zone waar het veen zit boringen uit te voeren, Deze boringen moeten dan geanalyseerd worden (o.a. datering van het veen). De resultaten van de boringen moeten gerapporteerd worden aan het Agentschap Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant.

Voorwaarden vanuit VMM (Vlaamse MilleuMaatschappig

- De Woluwekoker moet ten allen tijde gevrijwaard warden van schade aangezien een aantal constructies zeer dicht bij de koker worden voorzien. Deze koker is van primordiaal belang voor de afwatering van een groot bovenstrooms gebied, daarnaast moet ook de drainage van deze koker behouden blijven;
- De tunnels en andere ondergrondse constructies moeten volledig waterbestendig zijn met een voldoende hoge inrit en terugslagkleppen op alle aansluitingen zodat overstromingswater of bij het onder druk komen van de Woluwekoker zich geen wateroverlast kan voordoen in de tunnels;
- Het rioleringstelsel moet volledig in overeenstemming zijn met de hydraulische nota en daarnaast moeten de groene midden- én zijbermen maximaal mee ingezet worden om in beperkte mate infiltratie mogelijk te maken zodat het afvoerstelsel verder ontlast kan worden.

Voorwaarden vanuit ANB

- De werken die in deze stedenbouwkundige aanvraag aangevraagd worden kunnen pas worden uitgevoerd wanneer de stedenbouwkundige aanvraag (ref. 8.00/2/GSA.8048547) met goedgekeurd compensatievoorstel (ref. COMP/13/0103/VB) vergund wordt;
- o Onder de nieuw aan te planten bomen en struiken mogen er geen leidingen van welke aard ook voorzien worden.
- De aan te planten Alnus x spagehii dient het minimum plantformaat 14/16 te hebben.
- De voorziene aanplantingen dienen ten laatste in het eerste plantseizoen na de realisatie van de wegenis aangeplant te worden.
- Bij uitval dienen in het eerstvolgende plantseizoen de afgestorven beplantingen ingeboet te worden.

Voorwaarden vanuit Infrabel nv.

- o de aannemer dient het geheel aan metingen in een degelijke uitvoeringsprocedure te gieten (+ de nodige fiches) en vooraf aan de werken ter goedkeuring moet voorleggen aan de leidende ambtenaar. In de procedure moeten ook afspraken opgenomen zijn betreffende de praktische kant (wat precies te rapporteren, onder welke vorm, aan wie, enz....). Ook een <u>risicoanalyse</u> (met maatregelen) dient opgenomen te worden indien alarmpeilen bereikt worden. Deze zijn nog samen uit te werken in een later stadium, maar dit dient best reeds opgenomen te worden. De aannemer is gelast met een overleg vooraf met alle partijen op te starten (studiebureaus, ontwerpers en beheerders) zodat dit alles in die procedure kan vastgelegd worden.
- te vermelden dat ook de ontwerper/beheerder (Infrabel) als partij deze metingen dient te volgen;
- Het is best aan te geven hoelang dit systeem actief moet zijn: we stellen voor 1 maand vooraf tot.1 maand na de volledige ruwbouw v\u00e4n de tunnel;
- Betreft de topo metingen op maaiveldniveau: we stellen voor deze te verhogen tot 12 meetpunten om de 10 meter (in plaats van acht);
- Betreffende de metingen ook een topografisch meetpunt voorzien ter hoogte van de inclino-meters;
- een korte overzichtstabel te voorzien van de rekenwaarden van de momenten en verplaatsingen in de wand voor elke deelfase.

7

- Voorwaarden vanuit Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer Luchtvaart
  - De in de aanvraag opgegeven bouwhoogtes mogen niet overschreden worden:
  - Boven het niveau 87.5m TAW zijn alle objecten, zelfs de tijdelijke, een hindernis voor het luchtverkeer;
  - Voor het gebruik van een kraan moet in elk geval het advies van het Directoraat-Generaal Luchtvaart ten minste 2 maanden voor de aanvang van de werken aangevraagd worden;
  - Gezien de specifieke positie van de bouwaanvraag kan het gebruik van lazers en/of intensieve verlichting een storing voor de piloten veroorzaken; voor eventueel gebruik hiervan dient een nieuwe aanvraag ingediend te worden;
  - Het aanplanten van bomen of struiken die vogelpopulatie kunnen aantrekken is niet aangewezen

..."

Dat is de bestreden beslissing.

2. De nv WOLUWE VIADUCT en de nv IRET DEVELOPMENT vorderen op 13 januari 2014 eveneens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt met het arrest van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0545 de afstand van geding vast.

Mevrouw Marie-Louise VENDREDY, mevrouw Patricia PARDON, de heer Pieter HOFMANS, mevrouw Horchi HANAN, mevrouw Muriel MICHIELSEN, de heer Philippe HARVENGT, de bvba SUPERSOUL, mevrouw Mariama DIALLO en de heer Moustapha CHOUITEN vorderen op 10 januari 2014 ook de vernietiging van die beslissing. De Raad verwerpt het beroep met het arrest van 13 juni 2017 met nummer RvVb/A/1617/0930.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering tot vernietiging – tijdigheid van de vordering

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij stelt met betrekking tot de tijdigheid van haar vordering het volgende:

"

Zoals hoger reeds aangegeven, is beroeper pas sinds de ontvangst van het schrijven dd 22 december 2017 (ontvangen op 26 december 2017) van het Agentschap voor Wegen en Verkeer, in de mogelijkheid geweest om kennis te nemen van de bouwplannen van de stedenbouwkundige vergunning tot heraanleg van de Woluwelaan. De aaneenschakeling van de verschillende bouwplannen hebben immers duidelijk gemaakt dat de heraanleg van de Woluwelaan, de bereikbaarheid van het eigendom van beroeper ernstig in het gedrang zal brengen.

Beroeper heeft naar zijn weten in de periode dat de bestreden beslissing werd afgeleverd, geenszins enige aanplakking van de stedenbouwkundige vergunning opgemerkt in de omgeving van zijn eigendom.

In de mate dat van een geldige aanplakking dan ook duidelijk geen sprake is geweest, kan bezwaarlijk worden gesteld dat de beroepstermijn voor het indienen van een beroepschrift bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen reeds zijn aanvang heeft genomen.

Gelet op het voormelde is het beroep tot vernietiging — dat alleszins werd ingesteld binnen de 45 dagen na ontvangst van het schrijven van het Agentschap van Wegen en Verkeer dd 22 december 2017 (ontvangen op 26 december 2017) —tijdig ingesteld geworden. ..."

2. De verwerende partij betwist de tijdigheid van de vordering:

"

Verzoekende partij werpt op dat volgens haar weten het bestreden besluit niet werd aangeplakt. Volgens haarzelf kreeg zij pas voor de eerste maal effectief kennis van de bestreden beslissing na de brief van het AGENTSCHAP VOOR WEGEN EN VERKEER d.d. 22 december 2017 met deze beslissing en de bijhorende plannen als bijlage. Deze argumentatie mist feitelijke en juridische grondslag.

1.

Op grond van het artikel 4.8.11. §2 VCRO verjaren de beroepen tot nietigverklaring voor uw Raad na een termijn van vijfenveertig dagen, te rekenen vanaf de dag na de betekening van de bestreden beslissing, en wanneer zulks niet is vereist, de dag na de startdatum van de aanplakking van de bestreden beslissing.

Aangezien de Verzoekende partij een 'derde' is, aan wie de VCRO, in haar voor dit geding toepasselijke vorm, geen verplichte betekening heeft voorgeschreven, kan enkel worden teruggegrepen naar de aanplakking als startfeit van de verjaringstermijn.

Doordat de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd behandeld volgens de bijzondere procedure wordt de aanplakking geregeld door het artikel 4.7.26. §4, eerste lid, 6° VCRO zoals dit van toepassing was ten tijde van de bestreden beslissing: ...

Deze bepaling komt volledig overeen met het artikel dat de aanplakking na het doorlopen van de reguliere procedure regelt, namelijk 4.7.19, §2 VCRO.

Het Grondwettelijk Hof overwoog als volgt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen:...

Sinds het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011 (nr. 8/2011) kan niet meer ernstig worden betwist dat de beroepstermijn ingaat de dag na de startdatum van aanplakking.

Bovendien wordt met betrekking tot de aanplakking als vorm van bekendmaking van vergunningsbeslissingen overwogen dat dit een geschikte vorm van bekendmaking is, mede omwille van het feit dat de gemeentelijke overheid dient te waken en te attesteren over de aanplakking.

Tot zolang de Vlaamse regering geen aanvullende inhoudelijke of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met artikel 4.7.26. §4, eerste lid, 6° VCRO.

Op grond van dit artikel moet in redelijkheid worden aangenomen dat het volstaat dat de aanplakking zichtbaar en voldoende leesbaar moet zijn vanaf de openbare weg omdat deze moet worden aangebracht op de plaats waarop de aanvraag betrekking heeft.

Deze bepaling stelt bovendien nergens dat deze mededeling ook de naam van de aanvrager moet bevatten, zodat dit ook niet kan gekwalificeerd worden als een 'vormfout'. Het enkele gegeven dat de aanplakking niet leesbaar zou zijn vanaf de openbare weg laat niet toe te besluiten dat niet is voldaan aan de vereisten van het artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 6° VCRO.

Indien de regelmatigheid van de aanplakking, en daarmee rechtstreeks verbonden de startdatum van de beroepstermijn, door een belanghebbende derde wordt betwist, draagt laatstgenoemde de bewijslast. Zij moet derhalve aan tonen, dan wel aannemelijk maken dat de aanplakking niet gebeurde conform artikel 4.7.26, §4 VCRO en dient daarbij concrete elementen aan te voeren die wijzen op de onregelmatigheid van de aanplakking dan wel van het attest van aanplakking, gezien de loutere bewering dat de aanplakking onregelmatig was, niet volstaat. (cf. mutatis mutandis bij het instellen van een administratief beroep: Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011/1, p. 188, nr. 577).

Verzoekende partij beperkt zich tot de opmerking dat er haar niets is 'opgevallen'.

De aanvrager heeft op datum van 29 november 2013 de gemeente MACHELEN per e-mail in kennis gesteld dat op dezelfde dag een mededeling dat te kennen gaf dat er een vergunning was verleend, heeft uitgehangen aan de plaats van de aanvraag. Deze mail bevatte de nodige ingevulde formulieren alsook enkele foto's van de plaatsen van de aanplakking (stuk 2).

Foto's genomen op 29/11/2013, ter hoogte van de locatie van de geafficheerde bekendmaking (specifiek voor deelproject 2:Woluwelaan rijrichting Vilvoorde thv kmpt.17.5 afrit nr.5 RO). (stuk 2)

Na bekendmaking leverde de gemeentesecretaris een attest van aanplakking af, dewelke eveneens staaft dat de bekendmaking conform art. 4.9.19 §2 van de Vlaamse Codex R.O. werd uitgevoerd (<u>stuk 3</u>).

Het attest van aanplakking vormt daarbij een belangrijk bewijsmiddel om de datum van aanplakking aan te tonen, maar deze datum kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen, die moeten worden geëvalueerd door de verwerende partij.

2. Indien Uw Raad in het onmogelijke geval zou aannemen dat de aanplakking niet is geschied overeenkomstig de toen vigerende bepalingen, staat vast dat de Verzoekende partij <u>absoluut niet</u> onwetend kon zijn over het bestaan van de stedenbouwkundige vergunning.

A)Uit de stukken van het dossier blijkt dat de NV HOCKE, Verzoekende partij, al op 12 juli 2012, een anderhalf jaar voor de afgifte van de bestreden beslissing, werd aangeschreven door het AGENTSCHAP WEGEN EN VERKEER om haar in kennis te stellen van het investeringsproject omtrent de herinrichting van de Woluwelaan tussen de Kerklaan en de Haachtsesteenweg, waardoor er ook voor haar eigendom een inneming wordt gepland. Tegelijkertijd werd het onteigeningsbesluit van 11 juni 2012 hiertoe gevoegd (stuk 4).

Verzoekster heeft hierop geen enkele opmerking gemaakt noch beroep tegen dit M.B. ingesteld.

Verzoekende partij geeft zelf toe dat zij op 8 december 2015 werd gedagvaard in onteigening door het Vlaamse Gewest. Na een vonnis waarbij de onteigeningsvordering wegens een formaliteit werd verworpen, kreeg Verzoekende partij op 24 oktober 2016 een nieuwe dagvaarding in de bus.

Zij kan niet voorhouden dat zij niets wist over de situatie ter plaatse, met in begrip van de vergunningstoestand. Uit nazicht van de rechtspraak van de Raad van State, blijken onteigenings- en vergunningenprocedures voor de Verzoekende partij geen onbekend terrein.

Bovendien merkt Verwerende partij op dat er na de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning beroering was langsheen de Woluwelaan en ter hoogte van het kruispunt met de Budasteenweg, precies waar het eigendom van de Verzoekende partij is gelegen. [afbeelding]

Deze luchtfoto uit 2016 toont aan dat er werkzaamheden waren aangevat aan de Woluwelaan en omgeving, dewelke ongetwijfeld verband hielden met de eerdere brief van 12 juli 2012 en de navolgende onteigeningsprocedures.

Het komt volstrekt ongeloofwaardig over dat op dat moment de spreekwoordelijke euro nog niet was gevallen bij de Verzoekende partij.

Sterker nog, geeft zij in haar brief van 25 september 2017 (cfr. dossier van verzoekster) aan te weten dat het investeringsproject was opgedeeld in meerdere deelprojecten, en welke van deze deelprojecten mogelijks relevant voor haar zouden kunnen zijn. De specifieke vragen getuigen bovendien van een verregaande kennis omtrent de stand van zaken en implicaties. Zij vraagt immers ook naar de gevoerde publiciteit.

Een tweetal weken later antwoordde de gemeente MACHELEN.(cfr. dossier van verzoekster) In haar brief kan duidelijk worden gelezen dat er vergunningen werden afgeleverd. Zij verwijst immers naar de ingestelde beroepen hiertegen.

"Wij kunnen dan ook niet volledig op al uw vragen antwoorden, vooral gezien er beroepen werden ingesteld tegen deze vergunningen..."

Nadien wacht de Verzoekende partij nog een anderhalve maand om het AWV aan te schrijven.

B) Erger nog:

Verzoekster heeft tegen het Vlaamse Gewest een onteigeningsprocedure gevoerd voor de vrederechter van Vilvoorde welke geleid heeft tot een vonnis van 23/2/2017 (<u>stuk 15</u>).

In de syntheseconclusie van 17/1/2017 van verzoekster voor de vrederechter (stuk 16) stelt deze op blz 14 onderaan: "dat in deze-naar weten van concluante noch de openbare vergunningsprocedure voor de werkzaamheden werd opgestart, noch een geldige en niet vervallen/niet-vernietigde stedenbouwkundige vergunning voorhanden is voor de beweerde bouw van het fietspad, alsook de aanleg van een trambedding zoals aangehaald in het MB dd 8 augustus 2013 en het MB dd 11 juni 2012".

In haar syntheseconclusie verwijst verzoekster uitdrukkelijk op blz 1 naar de conclusie van het Vlaamse Gewest.

Deze syntheseconclusie is immers een antwoord op de conclusie van 16/12/2016 van het Vlaamse Gewest.

Wat lezen we nu juist in deze conclusie van het Vlaamse Gewest (stuk 17) op blz 44?: "174. Verder heeft het detailontwerp van de infrastructuurwerken aan de Woluwelaan voorwerp uitgemaakt van meerderde publieke consultatierondes:

- Openbaar onderzoek n.a.v. terinzagelegging Project MER AWV(ref PR 0725) van
  11 april 2013 t.e.m. 10 mei 2013. Het project MER werd op 26 november 2013 goedgekeurd
- Openbaar onderzoek n.a.v. aanvraag stedenbouwkundige vergunning Deelproject nr. 2 AWV van 16 september 2013 t.e.m. 14 november 2013;
- Publieke Bekendmaking afgeleverde stedenbouwkundige vergunning Deelproject nr.2 van 26 november 2013:bekendmaking geafficheerd op 9 november 2013.De beroepstermijn van 75 kalenderdagen is verstreken op 13 februari 2014.

Verweerster in onteigening heeft tijdens de vier hierboven vermelde formele inspraakmomenten nooit enig bezwaar ingediend. Hieruit kan ontegensprekelijk worden afgeleid dat zij derhalve met het detailontwerp zoals finaal opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning akkoord is gegaan."

Het wordt nog erger, want in het kader van deze onteigeningsprocedure wordt door het Vlaamse Gewest als stuk 9 (inventaris der stukken van haar conclusie-blz 52) de stedenbouwkundige vergunning Deelproject 2 herinrichting Woluwelaan aan verzoekster medegedeeld!

Hieruit blijkt dat eisende partij minstens op het ogenblik van het opstellen van haar syntheseconclusie dd.17/1/2017 op de hoogte was van de litigieuze stedenbouwkundige vergunning welke zij nu pas voor uw Raad bestrijdt bij verzoekschrift van 5/2/2018.

Dit brengt Verwerende partij tot de onbetwistbare conclusie dat, zelfs indien de aanplakking onregelmatig zou zijn gebeurd, quod certe non, dan nog vormt de (gespeelde?) onwetendheid een schoolvoorbeeld van een onverantwoord gebrek aan diligent handelen in hoofde van de Verzoekende partij. Uit de feiten blijkt eveneens dat van haar een nog grotere diligentie kan worden verwacht doordat zij geen leek is in dergelijke procedures. Uw Raad straft recent een dergelijk inerte houding af in een gelijkaardige zaak:...

Uw Raad kan in onderhavige zaak niet anders concluderen.

C) Verzoekster heeft ook de titularis van de vergunning (in casu AWV) eind 2016 gecontacteerd om een overleg te houden n.a.v. een geplande eigen ontwikkeling van de site.

Op 18.1.2017 heeft dit overleg plaatsgevonden, waarbij het Vlaamse Gewest het globale project nogmaals heeft toegelicht en bovendien alle gevraagde en relevante stukken m.b.t. het project ook aan verzoekster heeft overgemaakt (cfr.e-mails van 18/1/2017 en van 8/2/2017 (stukken 18-19)

Zowel het betrokken studiebureau, de architect, de huurder als een vertegenwoordiger van verzoekster waren hierop aanwezig. Voor de huurder Quickparking waren de heren Sebastian Mortelmans (architect) en Traject NV (studiebureau mobiliteit) aanwezig

Voor de eigenaar (verzoekster) was haar bedrijfsjurist, de heer Wim Dubois, aanwezig. Al de mails met technische uitleg werden rechtstreeks uitgewisseld met het studiebureau en de architect.

In het onmogelijke geval dat verweerster zou betwisten dat haar vertegenwoordiger niet op het overleg met AWV zou aanwezig geweest zijn, kan uw Raad de hiervoorvermelde personen steeds oproepen om te horen.

Het zou trouwens totaal ongeloofwaardig zijn dat de huurder van verzoekster (Quickparking) zonder medeweten van de verhuurder, zijnde de NV Hocké, een ontwerp MOBER studie dd 3/4/2017 zou laten opstellen.(cfr.stuk 19 en stuk 20)

Uit deze MOBER-studie van 3/4/2017 blijkt dat verzoekster:

- in detail op de hoogte was van de geplande herinrichting van de R22, zoals blijkt uit § 2.5 van de studie (cfr. blz 15) en alle technische informatie reeds ontvangen had;
- in de actuele situatie de site ontsluit via de bestaande in- en uitgang langs de Budasteenweg (en bijgevolg geenszins via de aanwezige secundaire toegang zijde R22), zoals blijkt uit §4.1 van de studie (cfr.blz. 26-27);
- verzoekster de positieve effecten van de geplande herinrichting van de Woluwelaan op de bereikbaarheid van de site erkent, zoals blijkt uit §2.5 van de studie (cfr.blz 15).
- D) Er dient verder ook te worden opgemerkt dat de initiatiefnemer sinds 2013 proactief extern communiceert m.b.t. het project en haar impact op de omgeving. Dit naar alle betrokken actoren toe (aangelanden, bedrijven, stakeholders,...) en via diverse communicatiekanalen (website, infomarkten, info-avonden, digitale nieuwbrieven, bewonersbrieven, voortgangsberichten, persberichten,...)

Verwerende partij verwijst hieromtrent naar het overkoepelende communicatieplatform www.werkenwoluwelaan.be, waarop het één en ander kan teruggevonden worden.

Zo heeft verzoekende partij zich onder meer ingeschreven op de verzendlijst van dit platform en heeft bijgevolg reeds meerdere jaren alle relevante projectcommunicatiewaaronder het verlenen van diverse vergunningen- steeds ontvangen.

Omwille van bescherming van persoonsgegevens voegt verwerende partij deze verzendlijst niet bij haar dossier.

Indien uw Raad het nodig acht, kan een uittreksel hiervan m.b.t. verzoekende partij als stuk worden bijgevoegd.

De exceptie is gegrond. De vordering in vernietiging is onontvankelijk want laattijdig. ..."

13

3. De verzoekende partij blijft in haar wederantwoordnota bij haar argumentatie dat er geen sprake is geweest van een aanplakking en dat haar beroep tijdig is:

" . . .

Vooreerst blijft beroeper bij zijn initiële argumentatie dat er in casu geen sprake is geweest van een aanplakking overeenkomstig artikel 4.7.26 § 4 VCRO. Beroeper heeft nergens enige aanplakking gezien, noch in de buurt van zijn eigendom, noch op enige andere plaats langsheen het tracé van de werkzaamheden. Nochtans diende een dergelijke aanplakking ter plaatse te geschieden wil men van een aanplakking kunnen spreken overeenkomstig artikel 4.7.26 § 4 VCRO. Noch de foto's zoals gevoegd in het administratief dossier, noch het attest van aanplakking kan in casu gelden als enig bewijs dat het tegendeel zou aantonen. Dat er enige aanplakking is gebeurd ter hoogte van het eigendom van beroeper wordt geenszins bewezen.

In tegenstelling tot wat tegenpartij stelt, is het niet aan beroeper om aan te tonen dat de aanplakking niet cq niet correct is gebeurd. Beroeper kan immers moeilijk gehouden zijn tot het leveren van een negatief bewijs. Wel is het aan de tegenpartij om aan te tonen dat de aanplakking overeenkomstig artikel 4.7.26 § 4 VCRO heeft plaatsgevonden (dit wil dus zeggen een <u>onafgebroken</u> aanplakking op een vanaf de openbare weg zichtbare en leesbare aanplakking op de plaats waar de vergunning in casu zal worden uitgevoerd).

Bij gebreke aan enig bewijs van tegenpartij dat de bestreden vergunning ook ter hoogte van het eigendom van beroeper werd uitgehangen, dient vastgesteld te worden dat de uithanging niet correct is verlopen en de vordering tot vernietiging van beroeper bijgevolg tijdig werd uitgebracht. Immers door het feit dat de aanplakking niet correct is verlopen, heeft de beroepstermijn voor de Raad Voor Vergunningsbetwistingen geenszins zijn aanvang genomen (RvVB A/1516/1241, 21 juni 2016; RvVb A/2014/0084, 28 januari 2014). Ten tweede kan ook uit de argumentatie van tegenpartij — al zou beroeper maar al te goed op de hoogte zijn geweest van de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning gelet op het feit dat hij ingeschreven is op een informatieforum, aanwezig was op een vergadering aangaande de herinrichting van de Woluwelaan, de werken reeds werden aangevat, een onteigeningsprocedure heeft gevoerd, etc — geen argument worden geput al zou het door beroeper ingediende beroep als onontvankelijk moeten worden afgewezen.

Uit de vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen blijkt dat enkel en alleen het onweerlegbaar bewijs van een correcte aanplakking ter plaatse als beginpunt van de beroepstermijn van 45 dagen worden beschouwd. Andere feitelijkheden — zoals de aanvang der werken of het aanwezig zijn op een vergadering — hebben geen enkele invloed op de aanvang van de beroepstermijn (...)

Ten derde en meer in het bijzonder aangaande het zogenaamde attest van aanplakking, kan in casu worden vastgesteld dat dit attest geenszins kan worden beschouwd als een bewijs van een onafgebroken aanplakking van de vergunning ter plaatse (zijnde langsheen het ganse tracé van de werken).

Duidelijk dient te worden vastgesteld dat het attest nergens enige vermelding bevat van de plaats waar de vergunning — lees: ter hoogte van welke percelen — dan wel zou zijn uitgehangen geworden.

Verder dient te worden vastgesteld dat dit attest niet meer of niet minder is dan een aktename van de zogenaamde 'verklaring op eer' van de begunstigde van de vergunning

'al zou de vergunning aangeplakt zijn geweest'. Een dergelijk document kan geenszins worden beschouwd als een bewijs van onafgebroken uithanging ter plaatse nu uit een dergelijk document niet kan worden afgeleid dat de burgemeester of de gemeentesecretaris de aanplakking ter plaatse is gaan controleren (RvVB A/1516/1241, 21 juni 2016; RvVb A/2014/0634, 16 september 2014; RvVb A/2013/0751, 17 december 2013); RvVb A/2013/0751, 17 december 2013; RvVb A/2015/0007, 13 januari 2015).

In de mate dat er op heden geen enkel bewijs voorligt waaruit moet blijken dat de aanplakking op een geldige wijze heeft plaatsgevonden, dient te worden vastgesteld dat het verzoek tot vernietiging tijdig werd ingesteld. Het beroep is bijgevolg ontvankelijk.

Ter volledigheid kan hieraan nog worden toegevoegd dat — in tegenstelling tot wat tegenpartij stelt — de beroepstermijn ook niet 'later' kan beginnen lopen zijn (lees: bijvoorbeeld in het geval dat beroeper tijdens enige vergadering kennis zou hebben gekregen van het bestaan van een stedenbouwkundige vergunning — quod non — daar enkel van een verloop van de beroepstermijn van 45-dagen kan worden gesproken bii een bewijs van correcte en onafgebroken aanplakking). Zelfs in het geval men als rechtszoekende na een gebrekkige aanplakking toch nog kennis zou krijgen van het bestaan van enige vergunning, kan dit ogenblik geenszins worden beschouwd als een aanvangstermijn van de beroepstermijn. Een gebrek in de aanplakking verhindert dat de beroepstermijn een aanvang neemt met lopen.

Het beroep van beroeper is in casu ontvankelijk. ..."

Beoordeling door de Raad

1.

De artikelen 4.7.26, §4, 6° en 4.8.11, §2, 1°, b) VCRO, zoals zij golden ten tijde van de bestreden beslissing, stellen respectievelijk het volgende:

"

Artikel 4.7.26, §4: een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan door de aanvrager binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing tot verlening van de vergunning. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen;

..."

en

...

Artikel 4.8.11, §2, 1°: De beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt :

- 1° wat betreft vergunningsbeslissingen :
- a) hetzij de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is;
- b) hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen;

..."

2.

Het Grondwettelijk Hof overwoog daarover (in arrest nr. 2011/8 van 27 januari 2011):

u

B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven (...). De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit «wordt [...] ' gesanctioneerd ' door middel van de beroepstermijnenregeling» .... Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt.

. . . . .

De voorbereidende werken (*Parl. St.* VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011, nr. 1, pp. 187-188, 557) vermelden het volgende:

"...

Uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden

Een belangrijke praktische nieuwigheid is de keuze voor een eenduidig en kenbaar uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn ... in hoofde van derdenbelanghebbenden.

..

De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.

Het is wenselijk dat op de aanplakkingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd.

...

Uit de samenlezing van het voorgaande volgt dat de gemeentelijke overheid erover dient te waken dat de mededeling dat een vergunning is verleend, wordt aangeplakt. De gemeentesecretaris

attesteert de aanplakking en levert op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af. Dat attest van aanplakking vormt een belangrijk bewijsmiddel om de regelmatige aanplakking aan te tonen.

Om van een geldig attest van aanplakking te kunnen spreken is wel vereist dat de eerste dag van de aanplakking in het attest wordt vermeld. Enkel op die wijze kan de derdebelanghebbende weten wanneer de beroepstermijn een aanvang heeft genomen en wanneer deze verstrijkt.

Aangezien de Vlaamse regering geen aanvullende inhoudelijke of vormelijke vereisten heeft opgelegd waaraan de aanplakking moet voldoen, kan enkel rekening gehouden worden met de bepalingen uit artikel 4.7.26, §4, 6° en 7° VCRO.

3. De verzoekende partij die als derde belanghebbende de regelmatigheid van de aanplakking betwist, en daarmee tevens de startdatum van haar beroepstermijn, draagt daarvoor in beginsel de bewijslast.

Zij moet aantonen dan wel in redelijkheid voldoende aannemelijk te maken dat de aanplakking door de aanvrager niet gebeurde conform artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO. De verzoekende partij moet daarbij concrete elementen aanvoeren die (kunnen) wijzen op de onregelmatigheid van de aanplakking dan wel van het attest van aanplakking.

De verzoekende partij maakt echter met geen enkel stuk aannemelijk dat de aanplakking niet regelmatig gebeurde.

4.

Het administratief dossier bevat een attest van aanplakking dat dateert van 20 januari 2014. In dat attest verklaart de gemeentesecretaris van de gemeente Machelen dat 'een mededeling dat de stedenbouwkundige vergunning nr. 8.00/2/GSA.804558 (078/2013) van 26 november 2013 verleend aan Agentschap Wegen en Verkeer (...) werd uitgehangen vanaf 29 november 2013.' De exacte bouwplaats wordt in het attest eveneens vermeld. Anders dan wat de verzoekende partij beweert, vereist geen enkele wettelijke bepaling dat het attest van aanplakking ook uitdrukkelijk de plaats moet vermelden waar de vergunning werd uitgehangen.

De verzoekende partij beweert wel dat het bijgevoegde attest een loutere aktename zou zijn van de verklaring op eer van de aanvrager en de gemeente de aanplakking niet ter plaatse zou zijn gaan controleren, maar reikt geen enkel stuk aan dat daartoe kan overtuigen. In het administratief dossier bevindt zich overigens een foto van de aanplakking, gevoegd bij de verklaring op eer, waaruit blijkt dat de mededeling duidelijk werd aangeplakt ter hoogte van kilometerpaal 17.5 op de Woluwelaan en waaruit de (gemachtigde van de) gemeentesecretaris minstens kon verifiëren dat de aanplakking voldoende zichtbaar gebeurde op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking had. De verzoekende partij brengt geen elementen bij die de representativiteit van die foto viseren en voert evenmin elementen aan op basis waarvan minstens twijfel kan rijzen of de betreffende mededeling op die plaats gedurende een onafgebroken periode van dertig dagen duidelijk zichtbaar en leesbaar werd aangeplakt.

Het loutere feit dat de verzoekende partij naar eigen zeggen geen aanplakking heeft opgemerkt, volstaat alleszins niet om aan te tonen dat er geen regelmatige aanplakking plaatsvond. Dit geldt te meer nu, zoals blijkt uit de feitenuiteenzetting, verschillende particulieren en bedrijven uit de nabije omgeving van de percelen van de verzoekende partij er in slaagden om tijdig na de dag van de aanplakking zoals vermeld in het attest van aanplakking, een beroep tot vernietiging in te dienen bij de Raad.

Voor zover de verzoekende partij nog aanvoert dat er geen aanplakking plaatsvond ter hoogte van haar percelen, moet worden vastgesteld dat artikel 4.7.26, §4, 6° VCRO enkel vereist dat de aanvraag moet worden aangeplakt "op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft".

Gelet op de aard van de vergunde werken kon de aanvrager van de vergunning er in redelijkheid toe volstaan om de mededeling op één duidelijke plaats langsheen het tracé aan te plakken, in dit geval ter hoogte van kilometerpaal 17.5 op de Woluwelaan, en diende die mededeling niet overal langsheen het tracé te worden aangeplakt. Geen enkele wettelijke bepaling verplichtte dan ook dat er ook ter hoogte van de eigendom van de verzoekende partijen een aanplakking moest gebeuren.

5.

Zelfs in de hypothese dat de in artikel 4.7.26, §4 VCRO bedoelde kennisgeving onregelmatig zou zijn geschied en dat het attest van aanplakking niet rechtsgeldig zou zijn, hoger werd het tegendeel evenwel aangetoond, kan de verzoekende partij niet op goede gronden voorhouden dat zij pas op 26 december 2017 kennis kreeg van het feit dat er voor de werken aan de Woluwelaan een stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

Zoals blijkt uit stuk 17 van de verwerende partij, werd de bestreden beslissing tijdens de gevoerde onteigeningsprocedure als stuk 9 bij de conclusie van het Vlaams Gewest van 16 december 2016 gevoegd. De verzoekende partij had zo minstens vanaf begin 2017 kennis van het feit dat een stedenbouwkundige vergunning voor deelproject 2 was verleend, wat een normaal voorzichtig handelend persoon zou alarmeren en ertoe zou aanzetten om zich op diligente wijze te informeren over de verleende vergunning en de vergunde plannen in te kijken, om vervolgens desgewenst te handelen.

De verzoekende partij heeft echter pas eind december 2017 de aanvrager gecontacteerd om kennis te nemen van de bouwplannen van de stedenbouwkundige vergunning. De beweerde onwetendheid over de concrete omvang en modaliteiten van de verleende vergunning moeten dan ook worden teruggevoerd tot het eigen stilzitten en vervolgens een onverantwoord gebrek aan diligent handelen door de verzoekende partij.

6.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij geen enkel element aanreikt dat kan verantwoorden waarom zij haar beroep bij de Raad ruim vier jaar na het afleveren van de verleende stedenbouwkundige vergunning op 26 november 2013 en startdatum van de aanplakking op 29 november 2013 instelt.

Het beroep van de verzoekende partij is ruimschoots na het verlopen van de beroepstermiin zoals voorzien in artikel 4.8.11, §2, 1°, b) VCRO ingesteld en is dus manifest te laat.

De exceptie is gegrond.

V. Kosten

1.

De verzoekende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt.

De verwerende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partij komt.

2. Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

Gelet op de voorgaande vaststellingen onder punt IV, moet de verwerende partij worden beschouwd als de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld. De gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro wordt dan ook aan de verwerende partij toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.

Kengiro VERHEYDEN

2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare	zitting van 9 april 2019 door de derde kamer.
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de derde kamer,

Filip VAN ACKER